

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213010873
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:1213010873.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj, v trestnej veci proti obvinenému MUDr. C. R. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 4T/28/2014 zo dňa 18. 3. 2015 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 15. júna 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením sp. zn. 4T/28/2014 zo dňa 18. 3. 2015 podľa § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil sťažnosť prokurátor. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu a sám je toho názoru, že skutok uvedený v obžalobe je dostatočne opísaný a spĺňa všetky zákonné požiadavky uvádzané v § 235 písm. c/ Tr. por. Má za to, že skutok obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom a to miesto spáchania, čas spáchania skutku, ako aj jeho spôsob. Uvádzanie veľkého množstva konkrétnych liekov a úkonov, ktoré v skutočnosti nemali byť poskytnuté sa podľa názoru prokurátora javí v danom prípade ako neefektívne, pričom podrobným opísaním by zjavne dochádzalo iba k zmätočnosti a obtiažnej preskúmateľnosti skutku. Vykázané úkony poskytnutia zdravotnej starostlivosti a aplikovanie konkrétnych liekov aj v súvislosti so vzniknutou škodou sú presne špecifikované vykonanými úkonmi prípravného konania, kde možno v celom rozsahu poukázať najmä na výsluch svedkov MUDr. N. F., G.. G. H. a C.. F. M.. Poukázal na zásadu kontradiktórnosti trestného konania, pričom z odôvodnenia napádaného uznesenia sčasti vyplýva, že súd v danom prípade značným spôsobom nahrádza aktivitu obhajoby. Má za to, že súdom vyčítané nedostatky nemožno považovať za odôvodnené a také, aby súd nemohol jednotlivé dôkazy vykonať na hlavnom pojednávaní a dotýka sa takých skutkových okolností, bez ktorých súd môže konať. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne a zákonné a že skutok vymedzený v podanej obžalobe je nepreskúmateľný.

Podľa § 235 písm. c/ Tr. por. obžaloba musí popri iných zákonných náležitostiach obsahovať obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba nato, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby.

Skutok tak musí obsahovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie a v nadväznosti nato odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby.

Pojmovým znakom trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. je bezpochyby výška spôsobenej škody, od ktorej sa následne odvíja použitie konkrétnej kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu a v nadväznosti na to aj použitie konkrétnej trestnej sadzby. V popise skutku je síce uvedené, že obvinený mal svojím konaním spôsobiť poisťovní škodu vo výške 21 397,17 €, avšak nie je zrejmé akými konkrétnymi úkonmi obvineného. Zodpovedá tak skutočnosti argumentácia súdu prvého stupňa, že v skutku absentujú konkrétne fiktívne úkony obvineného, vo vzťahu k jednotlivým poškodeným, čo bezpochyby aj podľa názoru krajského súdu obmedzuje právo obvineného účinne sa brániť voči obvineniu, resp. podanej obžalobe.

Aj podľa názoru krajského súdu skutok obžaloby musí z hľadiska jeho preskúmateľnosti obsahovať také konkrétne skutočnosti, z ktorých bude dostatočne zrejmé kedy, kde, akým spôsobom a v akom rozsahu obvinený u jednotlivých poisťencov fiktívne preukazoval, resp. mal preukazovať úkony zdravotnej starostlivosti a predpisovanie liekov pre svojich poisťencov, prípadne v akom rozsahu konkrétne u jednotlivých poisťencov neposkytol zdravotnú starostlivosť. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že vzhľadom na počet vymedzených poisťencov, vymedzené časové obdobie a rôzne diagnózy u jednotlivých poisťencov, ide bezpochyby o pracovnú záležitosť.

Pokiaľ ide o úvahu prokurátora, že súdom vyčítané nedostatky nemajú charakter nedostatkov, bez ktorých by súd nemohol konať na hlavnom pojednávaní, považuje krajský súd za nevyhnutné uviesť, že nie je prípustné, aby orgány prípravného konania prenášali svoje povinnosti na súd a očakávali, že súd bude konať o skutku obžaloby, z ktorého nie je zrejmé konkrétne konanie obvineného vo vzťahu k jednotlivým poisťencom, resp. že konkrétne úkony zakladajúce trestnosť konania obvineného, ktoré mal v konečnom dôsledku vyšpecifikovať už vyšetrovateľ v návrhu na podanie obžaloby, vyšpecifikuje súd. V danom prípade tak treba rozlíšovať možnú úpravu skutku súdom pri zachovaní jeho jednoty a totožnosti od nahrádzania činnosti orgánov prípravného konania súdom pri jeho nepreskúmateľnosti. Len pre úplnosť krajský súd podotýka, že napríklad pri trestných činoch daňových (napríklad pri nadmernom odpočte DPH) je bežnou a neoddeliteľnou súčasťou skutku aj presné uvedenie jednotlivých konkrétnych faktúr, bez ohľadu na ich počet. Neobstojí tak argumentácia prokurátora, že uvádzanie veľkého množstva liekov a úkonov, ktoré v skutočnosti nemali byť poskytnuté sa javí v danom prípade ako neefektívne a že ich podrobným opísaním by dochádzalo k zmatečnosti a obtiažnej preskúmateľnosti skutku. Naopak, k obtiažnej preskúmateľnosti skutku aj podľa názoru krajského súdu dochádza práve bez uvedenia týchto konkrétnych skutočností.

V tejto súvislosti poukazuje aj krajský súd na skutočnosť vyplývajúcu z predloženého spisového materiálu, že v priebehu prípravného konania došlo zo strany dozorujúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava II opakovane k vráteniu veci vyšetrovateľovi na došetrenie okrem iného predovšetkým z dôvodu presnej špecifikácie skutku vo vzťahu k jednotlivým poisťencom a v konečnom dôsledku aj k odňatiu veci vyšetrovateľovi. Po zmene dozorujúcej prokurátorky došlo následne k podaniu obžaloby Okresnou prokuratúrou Bratislava II bez dôslednej realizácie predchádzajúcich pokynov.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.